

det, som er blevet tegnet, men saameget er dog vist, at det var mindst 600,000 Kr., som der er blevet tegnet tidligere, og som man antager endnu er bindende, i ethvert Fald er det Manges Mening, at Regningen endnu er bindende. Jeg skal tillade mig at anføre et Par Ord af en tidligere Udvalgsbetænkning angaaende Jernbaneanlæg i det Hele taget, og som netop er det, hvortil jeg støtter min Betragtning af Hensigtsmæssigheden af at indbringe dette Lovforslag. Maaſke den ærede Formand ikke har Noget imod, at jeg læser lidt af denne Betænkning. Det er nemlig den Betænkning, som blev afgiven i Maret 1877, et meget omfattende Arbejde, som kastede et Blik udover Fremtiden og foreslog Jernbaneanlæg for hele Landet i en vid Fremtid. Der blev gjort opmærksom paa, at man kunde tiltræde den Anskuelse, der havde gjort sig gjældende hos Regjeringen, at det var det Nødvendige, at Staten anlagde de Baner, som kunne siges at være egentlige Statsbaner, og at dette hverken kunde eller burde overlades til privat Speculation eller privat Initiativ. Men ved samme Leilighed udtalte man sig angaaende de Principer, der isørigt vare at følge ved Jernbaneanlæg, og derom hedder det Sp. 1135 i Tillæg B. for Samlingen 1876—77, som følger: „Endvidere vil det heraf fremgaa, at Mæltallet ikke kan udtale sig for en udelukkende Anvendelse af det af Regjeringen foreslaaede System. Der kan paa flere Punkter i Landet være saa store, lokale og tilbørlige kommunale Interesser knyttede til Jernbaneanlæg, at der, uden at der fornuftigvis kan være Tale om Statsbaneanlæg, kan være gylbig Grund for Staten til at komme flige Foretagende tilhjælp. Som naturlige og nærliggende Exempler skal man her anføre de projekterede Jernbaneanlæg fra Skive til Slynngøre, fra Odder til Aarhus og efter Neres Formening fra Nørresundby til Aasaa. De fleste Medlemmer af Udvalget ere af den Formening, at, hvor en levende og offerberedvillig Interesse i saa Henseende maatte vise sig paa Egne, der ved Statsbanenettet ere forholdsvis lidt begunstige, vil en Fremgangsmaade analog med den, som man har fulgt i de senere Aar, nemlig af Statskassen at yde et bestemt, mindre Tilskud til flige Anlægs Fremme ved privat Entreprise, fremdeles være at anbefale“. Jeg skal indskrænke mig til at have oplæst disse Ytringer; det er dem, der have ledet mig til at fremkomme med Forslaget netop nu, idet jeg ønskede, at der skulde være en Mulighed for de vedkommende Egne for at faae et Jernbaneanlæg, som de syntes at trænge til og i hvert Fald ønskede og vare villige til at gjøre Offre for at faae, paa en Tid, hvor der ikke er nogen videre Udsigt til at faae et Statsbaneanlæg. Jeg skal kun gjøre opmærksom paa, at dengang denne Betænkning blev afgiven, var der af mig stillet et Endringsforslag om Anlæg af en saadan Bane, og dette Forslag blev

støttet fra endel flere Medlemmer i Udvalget selv, saaledes at jeg havde god Grund til at tro, at der engang kunde være Udsigt til at faae et Jernbaneanlæg med betydelige Tilskud af Statskassen. Jeg har dog nu troet, at det vilde have lange Udsigter, inden et saadant kom frem, og har derfor foretrukket at foreslaa Regjeringen givende Bemyndigelse til at kunne tillade et saadant Anlæg ved privat Foranstaltning, hvis Egnen er istand til at støtte det saameget, at det kan komme istand. Jeg kunde jo have foreslaaet tillige at optage de 2 andre Baneanlæg, som bleve anbefalede af Udvalget dengang, men det ligger naturligvis nærmest for mig at tage Hensyn til den Egn, som jeg er bedst kjendt med, og som har givet mig mit Mandat. Naar man er kommen til Erkjendelse af, at der er Trang til et slikt Anlæg, og man kan faae den tilfredsstillende uden at paahyre Staten nogen Udgift, ligger det jo nær for mig og for en Mand i min Stilling at fremkomme med Forslag derom. Baneanlægget fra Skive til Slynngøre har jo havt en heldigere Skæbne, idet Regjeringen senere har paataget sig at foreslaa den anlagt ved Regjeringens Foranstaltning. Anlægget af denne Bane blev jo vel ikke vedtaget i forrige Aar, men nu har et æret Medlem fra en Kredens der i Nærheden (Chr. Raavn) foreslaaet at optage Regjeringsforslaget. Der var nu maaſke mere Udsigt for det ærede Medlem til at kunne bringe Sagen igjennem, hvis han vilde resignere sig til en mere beskedne Stilling med Hensyn til sine Forbringere og gaa ind paa at lade Anlægget blive fremmet som et privat Foretagende, hvis Egnen har en saa stor Interesse i det, som det ærede Medlem maatte antage, da han stillede sit Forslag; det er jo en bestemt begrændset Egn, som denne Bane skal gaa igjennem, og maaſke kunde saa Anlægget have større Udsigt til at blive iværksat snart end ellers. Ihvorvel jeg indrømmer, at efter at man har faaet Banen gennem Thy, er der mindre Anledning til at gjøre videre for Skive—Slynngøre Banen, antager jeg dog, at det er et meget nyttigt Foretagende, som det var ønskeligt blev fremmet, især naar det stete ved Egnens egen Hjælp. Banen fra Aarhus til Odder vil omivent faae en Længde af $3\frac{1}{2}$ Mil, og Beføstningen vil efter den Anlægsmaade, som jeg her har tænkt mig, og som er bragt til Anvendelse andetsteds i det Væsentlige — jeg tænker navnlig paa Gribstovbanen — ikke kunne stige til mere end 1,000,000 Kr., og da der allerede har været tegnet af Egnen, saavidt jeg erindrer, omtrent 600,000 Kr., saa ser man nok, at det ikke var noget betydeligt Tilskud, der her yderligere skulde gives, og naar Sagen var saa vidt fremmet, at det faas, at den kunde blive gennemført, tvivler jeg ikke om, at dette vilde komme tilstede. Altsaa, jeg kunde ønske, at Egnen selv tog Sagen i sin Haand, naar jeg ikke havde en Frygt for, at der maaſke engang kunde